

[Mads Larsen.]

om; hvorvidt der er Anledning til at foretage nogen Ændring, men at vi ikke kan tilsige vor Bistand til at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg vil advare imod ved Behandlingen af dette Lovforslag at komme ind paa en mere almindelig Drøftelse af Principperne for Grundvurdering og Ejendomsskyldvurdering og i det hele taget paa, hvad der kunde være Spørgsmaal om, hvis man stod overfor en Revision af den gældende Lov. Dette er i høj Grad en Lejlighedslov, det er et Tilbud, der gøres, for at udjævne visse Misforhold, som kan være opstaaet ved Prisdald efter den sidste almindelige Vurdering. Det ligger i Sagens Natur, at da Begæringerne skal være indgivet inden 15. November, maa Svaret paa, om Rigsdagen ønsker dette Lovforslag gennemført eller ikke, gives indenfor en kort Tids Forløb. Dette udelukker jo ikke, at man under Finanslovbehandlingen og paa anden Maade, maaske ogsaa under den Udvalgsbehandling, der ønskes, kan begære forskellige Oplysninger og føre forskellige Forhandlinger, men Stillingen til dette Forslag maa tages i Løbet af ganske kort Tid. Jeg skal som Følge deraf ikke komme nærmere ind paa de forskellige Antydninger, der er fremkommet her, og som vist i alt Fald bedre egner sig til Behandling i et Udvalg. Jeg maa kun straks sige, naar man ønsker, at Staten skal betale hele Omvurderingen, at dette vil jeg ikke gaa ind paa. Men naturligvis kan der være Spørgsmaal om Forhandlinger med Hensyn til Betingelserne i det hele for Vurderingen. I Bemærkningerne er det tydeligt nok sagt, at man ønsker at gøre det saa let og saa billigt som muligt, og derfor vil man nedsætte Taksterne til Vurderingsmændene betydeligt — og derom kan man jo forhandle i Udvalget; men at Staten skal betale det hele, kan jeg ikke gaa ind paa af den simple Grund, at saa vilde jo alle forlange Omvurdering; og saa kunde vi lige saa godt foretage en almindelig Omvurdering straks.

Angaaende Kortmaterialet vil jeg sige, at det er jo et Spørgsmaal, der allerede blev rejst under Finanslovbehandlingen; og jeg tænker at komme noget nærmere

ind derpaa der; men jeg kan allerede nu sige, at Tilvejebringelse af Kortmateriale er noget, der allerede er sat i Gang; og der er gjort ikke uvæsentlige Fremskridt her. Jeg erkender det berettigede i det Krav, der i saa Henseende er rejst.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger ønskede vedblivende en procentvis Nedsættelse. Jeg maa efter de Erklæringer, der er afgivet af Over-Skyldraadet i saa Henseende, og ligeledes efter min egen Opfattelse sige, at dertil kan vi ikke komme; og jeg er heller ikke villig til at søge Hjælp dertil. Jeg tror, det vilde føre til meget uheldige Resultater, til overordentlig stor Ulighed og til megen Kamp og Strid; og det har jeg ogsaa faaet bekræftet under denne Behandling, f. Eks. af det ærede Medlem Hr. Mads Larsen. Jeg tror altsaa ikke, denne Vej er farbar. Man har med ret stærke Farver malet de Uligheder, der kunde komme frem ved Regeringsforslagets Gennemførelse. Jeg tror nu ikke, det vil blive saa forskrækkeligt; jeg tror i det hele taget ikke, at Prisbevægelserne siden den sidste almindelige Vurdering har været saa skarpe, at der kan komme meget store og meget uheldige Udsving frem.

Med Hensyn til det, som særlig blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Fibiger, at man vilde gaa ud fra Vurderingerne for dem, der havde faaet Nedsættelse, er det jo klart, at man ved den kommende almindelige Omvurdering maa gøre opmærksom paa, hvem der har faaet Nedsættelse, og hvem der ikke har faaet det, saa man ikke behandler disse Tilfælde ens. Spørgsmaalet om „normal Prioritering“ — dette Udtryk, der er brugt af Over-Skyldraadet i dets Instruktion — skal jeg nærmere undersøge og indhente Erklæring om fra Over-Skyldraadet.

Endelig er der fra ærede Taleres Side henstillet, om man ikke hellere burde gaa til en almindelig Omvurdering allerede nu eller i alt Fald forkorte Omvurderingsfristen, som det ærede Medlem Hr. Lundberg ønskede, saa at Omvurderingen blev foretaget pr. 1. Januar 1930. Jeg vil fra raade, at man idelig laver om paa disse Ting, forkorter og forlænger Fristerne, der vil altid i en Vurderingsperiode kunne anføres Grunde for, at man netop nu skal have en almindelig Omvurdering. Men en saadan er jo en meget kostbar Historie;